

Р Е Ш Е Н И Е

№63

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

гр. Перник, 09 февруари 2012 г.

Административен съд – Перник, касационен състав, в публично съдебно заседание на първи февруари, две хиляди и дванадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ИГНАТ ГЕОРГИЕВ

ЧЛЕНОВЕ: СТЕФАН СТАНЧЕВ
ЕМИЛИЯ ИВАНОВА

при секретаря Е.В. и в присъствието на представител на Окръжна прокуратура – Перник, прокурор Стефанова, като разгледа докладваното от съдия Георгиев КНАХД №11 по описа за 2012 година на Административен съд – Перник, за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63. ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Дирекция „Инспекция по труда“ (ИТ) – София област против решение №870/26.10.2011 г. на Районен съд – Перник, постановено по НАХД №1367 по описа на съда за 2011 г.

С атакуваното решение е изменено наказателно постановление №23-2303069/29.08.2011 г. на Директор на Дирекция „ИТ“ – София област, издадено срещу „Бовида-09“ ЕООД, гр. Перник, в качеството „работодател“, за нарушение по чл. 63, ал. 2 от Кодекса на труда (КТ), като наложеното административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 3 000 (три хиляди) лв., на основание чл. 414, ал. 3 от КТ, за същото нарушение, е намалено на 300 (триста) лв. на основание чл. 415в от КТ, поради преценка за маловажност на деянието.

В жалбата се твърди, че решението на районния съд е неправилно и незаконосъобразно. Твърди се, че не е налице „маловажност“ на нарушението. На тези основания от настоящия съд се иска отмяна на решението на първата съдебна инстанция и потвърждаване на процесното наказателно постановление или алтернативно изменение на същото чрез определяне на административното наказание в размер на минимума по приложената от административнонаказващия орган санкционна правна норма.

Касационният жалбоподател не се явява. В съдебно заседание се представлява от ю.к.Василева. Заявява, че поддържа жалбата.

Ответникът по жалбата, „Бовида-09“ ЕООД, гр. Перник се представлява от адв. Сотиров с пълномощно по делото. Възразява срещу жалбата.

Окръжна прокуратура - Перник, чрез прокурор Стефанова, дава заключение, че жалбата е основателна, поради липса на предпоставки за третиране на нарушението като маловажно и по тези причини същата следва да бъде уважена.

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена в срок и от страна в административнонаказателното производство, поради което се дължи нейното разглеждане по същество. Пред настоящата инстанция страните не са представили нови писмени доказателства в подкрепа на твърденията си.

Административен съд - Перник, като разгледа делото по реда на чл. 217 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) и прецени събраните по делото доказателства и доводите на страните, намира следното:

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Районен съд - Перник е възприел фактическите обстоятелства по делото въз основа на данните, внесени чрез представените и събрани писмени и гласни доказателства. Въз основа на тях от фактическа страна е установено, че на 29.06.2011 г. в 13:20 h, при извършвана проверка по спазване на трудовото законодателство от контролни органи на Дирекция „ИТ“ София област, в обект - заведение за бързо хранене в гр. Перник, стопанисвано от ответника „Бовида-09“ ЕООД, гр. Перник, същият, като работодател, е допуснал до работа като „готвач“ лицето Марияна Лазарова Генадиева преди да и предоставил заверено от ТД на НАП копие от уведомлението по чл. 62, ал. 3 от КТ за регистриране на сключен между страните трудов договор. Вследствие това и след представяне пред контролните органи на 01.07.2011 г. на сключен на 29.06.2011 г. трудов договор с лицето Генадиева, и съответно копие от уведомлението до НАП, на нарушителя е съставен акт за нарушение, състоящо се в допускане на работа на работник, преди да му бъде връчено копие от уведомлението до НАП по чл. 62, ал. 3 от КТ. Въз основа на така съставения АУАН на 29.08.2011 г. е издадено и процесното НП.

При така установената фактическа обстановка Районен съд - Перник е приел от правна страна, че АУАН и издаденото въз основа на него НП са съставени от компетентни органи, съобразно изискванията на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН и без допуснати съществени процесуални нарушения, засягащи правото на защита на наказаното лице или опорочаващи издадения правораздавателен акт, които да съставляват основания за отмяна на процесуално основание.

Вмененото на жалбоподателя нарушение е прието за съответно на установеното фактическо положение и съответно правилно квалифицирано.

По отношение на наложеното наказание районният съдия е приел, че същото неосновано е наложено на основание чл. 413, ал. 3 от КТ, тъй като са били налице предпоставки за третиране на нарушението като маловажно по привилегирвания състав на чл. 415в от КТ и поради тази причина е изменил НП, като е

определил размер на наказанието в стойност на максимума по относимата норма – 300 (триста) лв.

Настоящата съдебна инстанция споделя позицията на районния съд.

Необосновано е твърдението на жалбоподателя, че в настоящия случай чл. 415в от КТ е неприложим. И двете кумулативно дадени и изискуеми предпоставки по привилегированата норма са налице. Тезата, че нарушението не е „отстранимо“, тъй като е вече допуснато, не се споделя от настоящия съдебен състав. Жалбоподателят превратно тълкува текста на чл. 415в от КТ. За да е възможно нещо да бъде отстранено, необходимо е първо да бъде допуснато. Важният момент тук е отстраняването на нарушението да е възможно и да бъде извършено веднага и то след установяването му (на нарушението). Видно от доказателствата приети и приложени по делото, още в деня на проверката, в 22:37 h, уведомление до НАП за сключения на 29.06.2011 г. трудов договор е подадено. Следователно нарушението е било отстранено възможно най-скоро. Първата от двете предпоставки по чл. 415в от КТ е била налице. Относно второто необходимо условие – от нарушението да не са настъпили вредни последици за работника или служителя, доказателства, такива да са били налице административнонаказващият орган, в чиято тежест е доказването при съдебен спор, не е представил. Настоящият съд намира решението за правилно и относно определеният максимален размер на наказанието в границите по чл. 415в от КТ, предвид обстоятелствата по извършването му и липсата на еднаквост в данните за датата, на която лицето е постъпило на работа.

В подкрепа на тази позиция и на районния съд и на настоящия съдебен състав са и мотивите към законопроекта за изменение на КТ, обн. в ДВ, бр. 108/2008 г. , че уредбата на маловажните случаи ще стимулира работодателите към незабавно отстраняване на нарушенията, което кореспондира и с целите на административното наказване по чл. 12 от ЗАНН. В смисъла на казаното по-горе е и ТР №3 от 10 май 2011 г. на ВАС, че „разпоредбата на чл. 415в от КТ представлява привилегирован състав, приложим в хипотезата на налагане на санкция за нарушенията, изрично упоменати в чл. 414, ал. 3 от същия кодекс. И още: „в случаите, в които бъде установено, че са налице визираните от законодателя кумулативно дадени предпоставки по чл. 415в от КТ конкретно нарушение да бъде прието за маловажно, административнонаказващият орган следва да приложи именно отговорността по последния текст, като съобрази размера на налаганата санкция с много по-ниските граници, установени от привилегирования състав на тази разпоредба“.

За прецизност следва да се отбележи, че в редакцията на КТ към датата на извършване на нарушението, преценката за маловажност е за всеки конкретен случай, с оглед конкретните обстоятелства, тъй като към този момент в приложимия нормативен акт не съществува изрична разпоредба в посока кои нарушения подлежат на такава преценка, изведено на принципа на изключването така, както е предвидено в последното изменение на КТ с ред. му от ДВ бр. 7 от 24.01.2012 г. В тази

връзка и позоваването на касатора на решения на Административен съд - Перник, с които е отказано да се третира като маловажни подобни нарушения не приемаме за признак на противоречива практика, тъй като случаите са решавани с оглед всички обстоятелства относими към конкретния правен спор.

Мотивиран така касационният съд смята, че при разглеждане на делото и постановяване на обжалвания съдебен акт, Районен съд - Перник не е допуснал нарушения, които да съставляват основания за неговото касиране. Решението е законосъобразно и издадено без допуснати съществени процесуални нарушения, като правилно е изменен приложимия санкционен текст за същото, но маловажно деяние, като същевременно са съобразени и целите на административното наказване по чл. 12 от ЗАНН.

При разглеждането на делото, водим от горното и след извършената служебна проверка по реда и на чл. 218, ал. 2 от АПК, настоящият съд не констатира пороци на атакувания съдебен акт и относно неговата валидност, допустимост и съответствие с материалния закон, които да съставляват основания за неговата отмяна или изменение.

Предвид всичко гореизложено, настоящия съдебен състав намира, че касационната жалба е неоснователна и решението на Районен съд - Перник, като правилно и законосъобразно, следва да бъде оставено в сила.

По тези съображения Административен съд - Перник

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение №870/26.10.2011 г. на Районен съд - Перник, постановено по НАХД №1367 по описа на съда за 2011 г., с което е изменено наказателно постановление №23-2303069/29.08.2011 г. на Директор на Дирекция „ИТ“ - София област, издадено срещу „Бовида-09“ ЕООД, гр. Перник, в качеството му на работодател за нарушение по чл. 63, ал. 2 от Кодекса на труда (КТ), като наложеното административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 3 000 (три хиляди) лв., е намалено на 300 (триста) лв. на основание чл. 415в от КТ, поради преценка за маловажност на деянието.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: /п/

ЧЛЕНОВЕ: 1. /п/

2. /п/